

Sygn. akt IX W 4440/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Ostromecka

Bez obecności oskarżyciela

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2016 r. sprawy

Z. B.

s. Z. i J. zd. M.

ur. (...). (...). w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 17 listopada 2014r. w siedzibie S. M. na ul. (...) w W., będąc właścicielem pojazdu marki F. o numerze rejestracyjnym (...) wbrew obowiązkowi, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył w/w pojazd do kierowania w dniu 31.07.2014r. o godzinie 13:37 na ul. (...) w W.

- tj. za wykroczenie z art. 96§3 kw

ORZEKA:

I. **obwinionego Z. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **96§3 kw** skazuje go na **karę 300,- (trzystu) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 30,- (trzydzieści) złotych.**

Sygn. akt IX W 4440/15

UZASADNIENIE

Z. B. obwiniony został o to, że: w dniu 17 listopada 2014 r., w siedzibie S. M. na ulicy (...) w W., będąc właścicielem pojazdu marki F. o numerze rejestracyjnym (...) wbrew obowiązkowi, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył w/w pojazd do kierowania w dniu 31.07.2014r. o godzinie 13:37 na ul. (...) w W. tj. za wykroczenie z art. 96 § 3 kw.

Obwiniony mieszka w Ł., prowadzi (...), deklaruje osiągnięcie dochodu miesięcznego około (...), jest żonaty, ma (...) dzieci na utrzymaniu.

W dniu 31 lipca 2014r ujawnione zostało przez S. M. (...) W. popełnienie wykroczenia polegającego na przekroczeniu o 27km/h dozwolonej prędkości jazdy przez kierującego pojazdem marki F. o numerze rejestracyjnym (...) na ul. (...) w W.. Wykroczenie to zarejestrowane zostało przez urządzenie pomiarowe do rejestracji prędkości pojazdów.

W dniu 6 sierpnia 2014r funkcjonariusz S. M.(...)W. ustalił w (...), iż właścicielem pojazdu F. o numerze rejestracyjnym (...) jest Z. B..

W związku z ujawnieniem wykroczenia z art. 92 a kw, 13 sierpnia 2014r wysłane zostało do obwinionego wezwanie do złożenia oświadczenia czy wyraża zgodę na przyjęcie mandatu karnego. W wypadku jeśli nie jest osobą która była sprawca przedmiotowego wykroczenia obwiniony, zgodnie z art. 78 ust 4,5 ustawy prawo o ruchu drogowym, wezwany został do wskazania w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma osoby, której powierzył pojazd ten do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Korespondencja została podjęta w dniu 18.08.2014r. Ponownie wezwanie zostało wysłane 6.11.2014r. i odebrane w dniu 10.11.2014r. Na żadne z tych wezwań Z. B. nie odpowiedział, nie stawiał się również na przesłuchanie w charakterze podejrzanego.

(dowody: wezwanie k. 5,7, zpo k. 6 i 8, wydruk z fotorejestratora k. 4, notatki urzędowe k.15, 16)

Obwiniony odmówił składania jakichkolwiek wyjaśnień. Złożył wniosek o umorzenie postępowania na podstawie art. 5§2 pkt 1,2,9 i 10 kpw (prawdopodobnie dotyczył on art. 5§1kpw).

Sąd nie podzielił argumentacji obwinionego, uznając je za przejaw przyjętej przez niego linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie.

Bezspornym jest, iż obwiniony nie wskazał komu w oznaczonym czasie powierzył pojazd do kierowania lub używania.

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 96 § 3 kw jest niewskazanie na żądanie uprawnionego organu wbrew obowiązkowi, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie.

Niewskazanie polega na odmowie udzielenia informacji odnośnie osoby, której pojazd został przekazany. Za niewskazanie uważa się zarówno odpowiedź negatywną jak i zupełne zaniechanie odpowiedzi.

Żądanie wskazania pochodzić winno od uprawnionego organu. Zgodnie z art. 17 § 3 kpw i art. 129 ustawy Prawo o ruchu drogowym straże miejskie (gminne) posiadają uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach dot. art. 96 § 3 kw, mogą zatem żądać od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego straży miejskiej przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenie z art. 96 § 3 kw. Nadane strażnikom w art. 129b ust. 3 pkt. 7 ustawy prawo o ruchu drogowym upoważnienia do żądania od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie należy postrzegać jako uprawnienie do podejmowania szczególnego rodzaju czynności wyjaśniającej, ukierunkowanej na wykrycie sprawcy wykroczenia drogowego, najczęściej ujawnionego i zarejestrowanego za pomocą odpowiedniego urządzenia technicznego. W przypadku niewskazania przez adresata żądania osoby, której powierzył pojazd, dochodzi do zaistnienia wykroczenia z art. 96 § 3 kw, które straż miejska (gminna) ujawnia właśnie w ramach prowadzonej czynności wyjaśniającej należącej do zakresu jej działania. W konsekwencji dochodzi do spełnienia określonego w art. 17 § 3 kpw warunku nabycia przez straż uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wyniesione wykroczenie. W obowiązującym stanie prawnym obowiązek wskazania, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania, wynika z art. 78 ust. 4 p.r.d. Wyłączenie odpowiedzialności za wykroczenie określone w art. 96 § 3 kw jest możliwe w sytuacji, gdy udzielenie odpowiedzi, komu został powierzony pojazd mogłaby narazić osobę najbliższą właścicielowi lub posiadaczowi pojazdu na odpowiedzialność za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Natomiast możliwość narażenia na odpowiedzialność za wykroczenie nie wyłącza obowiązku właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania osoby najbliższej na żądanie właściwego organu, jeżeli dopuściła się ona wykroczenia, kierując powierzonym jej pojazdem lub go używając. Art. 96 § 3 kw. nie nakłada obowiązku "denuncjacji", ale sankcjonuje zachowanie polegające na niewskazaniu na żądanie uprawnionego organu, komu został powierzony pojazd do kierowania

lub używania w oznaczonym czasie. Wskazanie na żądanie uprawnionego organu, komu właściciel lub posiadacz pojazdu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, nie przesądza jeszcze o ewentualnej odpowiedzialności wskazanej osoby za wykroczenie. Odmowa może jednak skutkować odpowiedzialnością właściciela lub posiadacza pojazdu za wykroczenie określone w art. 96 § 3 kw. (por. post. SN z dnia 02.04.2014 r. sygn. akt V KK 378/13, uchwała siedmiu sędziów SN - zasada prawna w sprawie I KZP 16/14 z 30.09.2014 r, wyrok Trybunału Konstytucyjnego, z dnia 12 marca 2014 r. P 27/13).

Mając powyższe na uwadze wina obwinionego nie budzi wątpliwości a polega na tym, w dniu 17 listopada 2014 r., w siedzibie S. M. na ulicy (...) w W., będąc właścicielem pojazdu marki F. o numerze rejestracyjnym (...) wbrew obowiązkowi, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył w/w pojazd do kierowania w dniu 31.07.2014r. o godzinie 13:37 na ul. (...) w W.. Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art 96§3kw.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralności obwinionego.

W świetle wskazanych wyżej okoliczności Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 300 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obwiniony został obciążony zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 zł i opłatą w kwocie 30 zł.